

Sygn. akt I C 137/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

Protokolant: sekretarz sądowy Edyta Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2021 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 11.043,26 zł (jedenaście tysięcy czterdzieści trzy złote 26/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 stycznia 2021 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 2.146,80 zł (dwa tysiące sto czterdzieści sześć złotych 80/100) tytułem zwrotu części kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia Danuta Kozikowska

Sygn. akt I C 137/21 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. wystąpił z pozwem przeciwko pozwanemu M. M., wnosząc wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym poprzez nakazanie pozwanemu zapłaty na rzecz powoda kwoty 15.887,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto wnosił o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów poniesienia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł..

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 07 grudnia 2017 r. pozwany zawarł z (...) Bank SA umowę kredytu na zakup towarów i usług. W dniu 19 lipca 2018r. (...) Bank SA wypowiedział umowę. Pozwany zaprzestał wywiązywać się z warunków zawartej umowy, wobec czego Bank wezwał pozwanego do spłaty wymagalnego zadłużenia pismem z dnia 30 maja 2018r. Wierzyciel pierwotny w dniu 06 listopada 2019 dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) w W.. Powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się:

- Wierzytelność zakupiona przez powoda od (...) Bank SA w kwocie 14.861,94 zł,

- odsetki ustawowe za opóźnienie od niespłaconego kapitału od dnia 07 listopada 2019r. w kwocie 1.025,71 zł,

(k. 3-5 akt).

Sąd Rejonowy w Kwidzynie uwzględniając roszczenie powoda wydał w dniu 09 lutego 2021 r. w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty kwoty 15.887,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i kosztami postępowania zgodnie z żądaniem pozwu (k. 56 akt).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany M. M. złożył w terminie sprzeciw. Wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu zarzucił: przedawnienie wierzytelności, brak legitymacji powoda, brak zasadności powództwa co do zasady i wysokości, abuzywności i w konsekwencji braku związania pozwanego jako konsumenta zapisami umownymi dot. ustalonej prowizji w zakresie pkt V ust. B podpunkt 2 (k. 59-60 akt).

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazano, że w dniu 06 grudnia 2017 r. pomiędzy (...) Bank SA z/s w W. i pozwanym została zawarta umowa kredytu konsumenckiego, a dotyczyła sfinansowania zakupu sprzętu AGD za kwotę 9.900,00 zł. Zapis dotyczący prowizji od udzielonego kredytu w kwocie 7.192,80 zł podniósł, że jest nieważny, ponieważ postanowienia w pkt V ust. B podpunkt 2 maja charakter abuzywny i niewiążący pozwanego w rozumieniu art. 385¹ § 1 i 2 k.p.c.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska(k. 63-64 i k. 72-77 akt oraz k. 68-69 akt i 81-82 akt).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 07 grudnia 2017 r. pozwany M. M. zawarł z powodem (...) Bank SA z/s w W. reprezentowany przez pośrednika kredytowego (...) sp. z o.o. w W. umowę nr (...) kredyt na zakup towarów i usług w kwocie 17.182,80 zł, obejmującej środki przeznaczone na zakup ZESTAWU NANO SILVER(AGD) w wysokości 9.990,00 zł i środki przeznaczone na sfinansowanie prowizji banku za udzielenie kredytu w kwocie 7.192,80 zł . Umowa została zawarta na okres od dnia jej zawarcia do dnia całkowitej spłaty kredytu w 48 miesięcznych ratach do 15 każdego miesiąca począwszy od 15 stycznia 2018r. Ostateczny termin spłaty kredytu ustalono na 15 grudnia 2021 r.

Całkowita kwota do zapłaty wyniosła 17.182,80 zł, na którą składały się kwota kredytu na zakup towarów w wysokości 9.990,00 zł oraz koszty kredytu – prowizja w wysokości 7.192,80 zł.

Wysokość 48 rat została ustalona na kwotę po 357,98 zł, a wysokość ostatniej raty wyrównującej w wysokości 357,74 zł.

W umowie w punkcie V H strony przewidziały pobieranie odsetek karnych w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie w przypadku niespłacenia raty kredytu w ustalonym terminie.

Natomiast w punkcie 2.3 9 zastrzeżono, że w przypadku nieuregulowania w terminach określonych w umowie rat kredytu i po nieskutecznych czynnościach windykacyjnych bank może wypowiedzieć umowę po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie uzgodnionym z bankiem lub określonym przez bank, umożliwiającym klientowi niezwłoczne uregulowanie zadłużenia. W punkcie 5.2 umowy przewidziano, że termin wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni.

W pkt 5.3 i 5.4. zastrzeżono, że wypowiedzenie umowy dokonywane jest w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

/dowód: umowa nr (...) kredyt na zakup towarów i usług – k. 34 – 36 akt, HARMONOGRAM SPŁAT - k. 38- 39 akt; oświadczenie klienta o odstąpieniu umowy – k. 37 akt/

Pozwany w okresie od 15 lutego 2018r. do 26 września 2018r. dokonał wpłat na poczet przedmiotowej umowy kredytu na łączną kwotę 3.244,15 zł i tak:

- kwotę 725,00 zł w dniu 15 lutego 2018r.;
- kwotę 720,00 zł w dniu 14 maja 2018r.;
- kwotę 1.449,15 zł w dniu 31 lipca 2018r.;
- kwotę 350,00 zł w dniu 26 września 2018r..

Nadto zaliczono z tytułu nadpłat spłaty: kwotę 4,78 zł w dniu 15 marca 2018r.; kwotę 353,02 zł w dniu 16 sierpnia 2018r.

/ **dowód:** zestawienie wpłat – k.44 akt/

Z uwagi na dokonywanie przez pozwanego nieregularnych wpłat (...) Bank SA z/s w W. pismem z dnia 30 maja 2018r. nadanym w dniu 01 czerwca 2018r., wezwał go do zapłaty zadłużenia z tytułu umowy kredytu nr (...), które na dzień 30 maja 2018r. wynosiło łącznie 363,21 zł, z czego kapitał wynosił 361,13 zł a odsetki karne wysokości 2,08 zł. W piśmie bank poinformował pozwanego o możliwości złożenia przez niego, w ciągu 14 dni od otrzymania pisma, wniosku o przeprowadzenie restrukturyzacji zadłużenia z tytułu nr umowy nr (...).

Pismem z dnia 19 lipca 2018 r., nadanym w dniu 19 lipca 2018 r. (...) Bank SA z/s w W. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu nr (...) z dnia 07 grudnia 2017r. i wezwał go do zapłaty całej zaległości, która na dzień 19 lipca 2018r. wynosiła 15.768,11 zł, w tym kapitał w wysokości 15.754,03 zł, odsetki karne w wysokości 14,08 zł.

Bank poinformował pozwanego, że okres wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni od momentu doręczenia niniejszego pisma. Poinformował, również, że w przypadku uregulowania kwoty 1.449,15 zł w terminie 30 dni od otrzymania pisma niniejszego nie będzie ono wywierało żadnych skutków prawnych. Ostrzegł nadto, że dopuszczenie się zwłoki powyżej 60 dni w spłacie kredytu, albo w przypadku nieuregulowania całości zobowiązania wynikającej z w/w umowy, bank będzie przetwarzać informacje wynikające z w/w umowy kredytu, bez zgody pozwanego przez okres 5 lat od wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z w/w umowy.

/ **dowód:** wypowiedzenie umowy kredytu wraz z wezwaniem do zapłaty całości należności z dnia 19 lipca 2018r. – k. 40-41 akt; zwrotne poświadczenia odbioru – k. 42-43 akt; wezwanie do zapłaty – k. 45; książka nadawcza k. 46-48 akt; zeznania pozwanego M. M.- k. 81-82 akt/

W dniu 13 stycznia 2020r. na podstawie Umowy Przelewu Wierzytelności wierzyciel pierwotny (...) Bank SA z siedzibą w W. dokonał na rzecz nabywcy, tj. powoda (...) z siedzibą w W. przeniesienia między innymi wierzytelności wynikającej z umowy nr (...) kredyt na zakup towarów i usług, zawartej w dniu 07 grudnia 2017 r. z M. M..

/**dowód:** Umowa Przelewu Wierzytelności wraz z załącznikami – k. 6 – 11 akt, Załącznik nr 3A do przelewu wierzytelności z dnia 13 stycznia 2020r.-Uzupełniona Lista Wierzytelności - k. 12-14 akt/

Zamiarem wzięcia kredytu przez pozwanego był zakup sprzętu AGD na raty, a także miał być zabezpieczeniem na pokrycie czesnego, ponieważ studiował zaocznie. Poszukał w Internecie instytucji kredytowej, aby wybrać ofertę dla niego korzystną. Pozwany miał możliwość zapoznania się z projektem umowy, wypełnił formularz informacyjny. Przedstawiciel pośrednika kredytowego poinformował go o postanowieniach umowy, w tym o wysokości raty. Pozwany został poinformowany, że kosztami kredytu stanowić miała być prowizja. Ostatecznie pozwany sprzedał zakupiony sprzęt AGD, nie pamiętał jaki sprzęt zakupił. Pozwanemu wydaje się że spłacił 5 rat, które zapłacił po zawarciu umowy. Później przestał spłacać kredyt.

/**dowód:** zeznania pozwanego M. M.- k. 81-82 akt/

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd ustalił na podstawie umowy o kredyt zawartej przez wierzyciela pierwotnego i pozwanego i przedstawionej przez powoda. Kwestie rozwiązania umowy kredytu oraz cesji przedmiotowej wierzytelności pomiędzy wierzycielem pierwotnym a powodem Sąd ustalił również na podstawie dokumentów przedstawionych przez powoda. Wiarygodność tych dowodów nie budzi wątpliwości Sądu, a pozwany aż do zamknięcia rozprawy nie zakwestionował skutecznie ich wiarygodności.

Okolicznościami bezspornymi w niniejszej sprawie był fakt zawarcia przez wierzyciela pierwotnego i pozwanego umowy nr (...) o kredyt na zakup towarów i usług, zawartej w dniu 07 grudnia 2017 r. oraz cesja wierzytelności z dnia 13 stycznia 2020 r. pomiędzy (...) Bank SA z siedzibą w W. a powodem (...) z siedzibą w W.. Istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy roszczenie dochodzone pozwem jest uzasadnione co do wysokości, co wymagało uprzedniego zbadania wysokości wpłat dokonywanych przez pozwanego i sposobu rozliczania tych wpłat.

Powód przedłożył zestawienie wszystkich wpłat dokonanych przez pozwanego i sposób ich zaliczenia. Wyliczenie to nie budzi wątpliwości Sądu co do prawidłowości. Pozwany zaś nie wykazał, że to wyliczenie jest nieprawidłowe.

W ocenie Sądu zarzuty pozwanego wynikały wyłącznie z przyjętej przez nią linii obrony i zostały zgłoszone wyłącznie na użytek niniejszego procesu.

Roszczenie nie jest przedawnione.

Zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Bieg trzyletniego terminu przedawnienia rozpoczyna się zgodnie z art. 120 § 1 k.. od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Roszczenie wierzyciela pierwotnego stało się wymagalne po upływie terminu spełnienia świadczenia przez pozwanego. W niniejszej sprawie powód wykazał, że wypowiedzenie umowy kredytu (...) pozwany odebrał w dniu 24 lipca 2018 r. (k. 40-43 akt). Termin wypowiedzenia wynosił 30 dni. Pozew został wniesiony w dniu 26 stycznia 2021 r. W związku z tym termin przedawnienia roszczenia nie uległ przedawnieniu.

Stosownie z art. 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 2357) do umowy bankowej pożyczki stosują się odpowiednio przepisy o kredycie bankowym. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Definicja umowy kredytu wskazuje, że jest ona umową dwustronnie zobowiązującą. Z jednej strony, to bank zobowiązany jest do udzielenia kredytu, a potem uprawniony jest do uzyskania spłaty. Z drugiej, kredytobiorca ma prawo domagać się od banku wypłaty kredytu, a potem obciąża go obowiązkiem zwrotu. Kredytobiorca ma jeszcze także dodatkowe obowiązki. Zobowiązany jest do zwrotu sumy kredytu (spłaty kredytu) wraz z odsetkami i prowizją w terminach określonych w umowie kredytowej. Szczegółowe prawa i obowiązki stron określa umowa.

Zgodnie z art. 75c ust. 1 – 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu tym bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Wierzyciel pierwotny (bank) poinformował go o możliwości restrukturyzacji zadłużenia. Pismem z dnia 30 maja 2018 r. wierzyciel pierwotny wezwał pozwanego do zapłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych oraz pouczył o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Co więcej, w piśmie tym Bank wskazał adres strony internetowej, z której można pobrać wzór wniosku o restrukturyzację oraz wskazał wykaz wymaganych dokumentów. Pismo zostało wysłane na adres zamieszkania pozwanego (k. 45-48 akt).

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom złożonym przez pozwanego M. M. na rozprawie w dniu 24 maja 2021 r. Zeznania te były szczerze i spontaniczne, wobec czego brak jest podstaw do uznawania ich za przygotowane na potrzeby niniejszego procesu. Nie dotyczyły one jednakże rzeczywistej treści postanowień umowy kredytu.

W związku z powyższym dowody przedłożone przez powoda w ocenie Sądu są wystarczające dla uznania za udowodniony fakt zawarcia umowy o kredyt, tym bardziej, że umowa ta została własnoręcznie podpisana przez pozwanego. M. M. na rozprawie w dniu 24 maja 2021 r. po okazaniu mu przez Sąd egzemplarza umowy dołączony do pozwu przyznał, że dokument ten zawiera jego własnoręczny podpis. Przyznał, że co prawda podpisał oświadczenie o odstąpieniu od umowy, jednakże faktycznie od tej umowy nie odstąpił i otrzymał kredyt na zakup sprzętu AGD .

Umowa nr (...) kredyt na zakup towarów i usług pod względem prawnym stanowi kredyt konsumencki w rozumieniu art. 3 ust.1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tekst ujednolicony Dz.U. z 2019 r., poz. 1083), zgodnie z którym przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Przedmiotowa umowa o kredyt na zakup towarów i usług spełnia powyższą przesłankę, wobec czego stosuje się do niej przepisy przytoczonej ustawy.

Na podstawie przedmiotowej umowy pozwany jako kredytobiorca zobowiązał się do zwrotu Bankowi kredytu na warunkach określonych w umowie.

Na dzień cesji wierzytelności i uzupełnienia listy wierzytelności z dnia 21 stycznia 2020 zaległość pozwanego wynosiła 15.258,83 zł wraz z odsetkami karnymi.

Zakupiona wierzytelność przez powoda od (...) Bank SA wynosiła kwotę 14.861,94 zł. Powód naliczył odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 07 listopada 2019r. do dnia 19 stycznia 2021r. , które wyniosły 1.025,71 zł Pozwany zaległości nie spłacił, a przynajmniej tej okoliczności, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., nie wykazał przed Sądem.

Również wymagalność dochodzonego pozvem roszczenia nie budzi wątpliwości, albowiem pozew został wniesiony do Sądu w dniu 26 stycznia 2021 r., a więc niewątpliwie po upływie 30 dni od wypowiedzenia pozwanemu umowy o kredyt pismem nadanym dnia 19 lipca 2018 r. Fakt wysłania wypowiedzenia umowy kredytu został wykazany przez powoda poprzez przedłożenie zwrotne poświadczenie odbioru. W ocenie Sądu data w/w pisma oraz data widniejąca na zwrotny poświadczeniu odbioru dają podstawy do przyjęcia w świetle zasad doświadczenia życiowego oraz reguł logiki, że przesyłka ta zawierała oświadczenie o wypowiedzeniu umowy nr (...) kredyt na zakup towarów i usług , zawartej w dniu 07 grudnia 2017 r. przez wierzyciela pierwotnego.

Ponadto legitymacja czynna powoda nie budzi wątpliwości Sądu. Powód wykazał, że nabył na podstawie umowy cesji przedmiotową wierzytelność.

W oparciu o wyżej przedstawione ustalenia Sąd uznał roszczenie powoda za wykazane co do zasady.

Powód wskazał, że na dzień 19 stycznia 2021 r. zaległość pozwanego wynosiła 15.258,33 zł a same niespłacone raty kapitałowe wynosiły kwotę 14.861,94 zł a odsetki ustawowe za opóźnienie niespłaconego kapitału, od dnia 07 listopada 2019r. do dnia 19 stycznia 2021r. w wysokości 1.025,71 zł.

Natomiast badając zasadność roszczenia dochodzonego pozvem co do wysokości Sąd wziął pod uwagę zestawienie wpłat pozwanego przedstawione przez powoda w załączniku do pozwu nazwany historia odsetek za okres od 11 grudnia 2017r. do 20 stycznia 2020r.(k. 44 akt)

Z treści historii odsetek wynika, że pozwany wpłacił na rzecz wierzyciela pierwotnego łączną kwotę 3.244,15 zł i tak: kwotę 725,00 zł w dniu 15 lutego 2018r., kwotę 720,00 zł w dniu 14 maja 2018r.,kwotę 1.449,15 zł w dniu 31 lipca 2018r.,kwotę 350,00 zł w dniu 26 września 2018r. Nadto zaliczono z tytułu nadpłat spłaty: kwotę 4,78 zł w dniu 15 marca 2018r. oraz kwotę 353,02 zł w dniu 16 sierpnia 2018r. Zatem pozwany na poczet zaciągniętego zobowiązania

wpłacił kwotę łączną 3.601,95 zł. Bank naliczył odsetki karne (14 %) za nieterminowe wpłaty raty kredytu przez pozwanego dlatego na poczet kapitału pozwany wpłacił kwotę 3.597,17 zł. Pozwany nie kwestionował tych wpłat i zaliczenia przez bank dokonanych wpłat.

Wskazać w tym miejscu należy, że wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu, jakie stanowiły środki przeznaczone na sfinansowanie prowizji banku za udzielenie kredytu, opłaty za wybrany przez kredytobiorcę sposób przekazania środków przeznaczonych na cele konsumpcyjne z uwagi na datę wydania wyroku w niniejszej sprawie, tj. 07 czerwca 2021 r. powinna być ustalona w oparciu o art. 8d ust. 1 Ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 568).

W/w art. 8d wprowadzono ustawą z dnia 31 marca 2020 r. (Dz.U. z 2020, poz. 568), która weszła w życie 31.03.2020 r. Ustawodawca nie wskazał co prawda wprost, czy ma on zastosowanie również do umów zawartych przed dniem w życie ustawy COVID-19, jednakże należy tak przyjąć, gdyż po pierwsze - założeniem ustawodawcy bez wątplenia było zwolnienie konsumentów z obowiązku uiszczenia pozaodsetkowych kosztów przewyższających koszty obliczone według wzoru wskazanego w art. 8 cyt. ustawy z uwagi na trwający stan pandemii oraz związane z tym prawdopodobieństwo utraty pracy, problemy ze znalezieniem zatrudnienia, niższe zarobki oraz ogólną sytuację ekonomiczną kraju. Po drugie - w ustawie o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U. z 2019 r., poz. 1083) w art. 66 pkt 1 wskazano, że do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, natomiast w ustawie o COVID-19 brak jest takiego zapisu, w konsekwencji przyjąć należy, iż gdyby ustawodawca chciał, by przepisy ustawy o COVID-19 miały zastosowanie jedynie do umów zawartych po dniu wejścia jej w życie, to taki zapis zawarłby wprost w tej ustawie lub zastosował przepis intertemporalny.

Kolejnym argumentem przemawiającym za przyjęciem, iż celem ustawodawcy było, by omawiany przepis stosowany był w okresie obowiązywania ustawy COVID-19 do wszystkich umów – także tych zawartych przed dniem jej wejścia w życie – jest regulacja zawarta w art. 65 pkt 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-COV-2 z 14 maja 2020 r. (zwana dalej ustawą SARS), zgodnie z którym przepis art. 304 §2 k.k. w brzmieniu nadanym tą ustawą ma zastosowanie do czynów popełnionych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, również wtedy gdy żądanie zapłaty dotyczy kosztów innych niż odsetki wynikających z umowy, która została zawarta **przed** dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli wysokość tych kosztów przekraczała poziom dozwolony w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy COVID-19. Zgodnie zaś z art. 8 ustawy o SARS do art. 304 k.k. dodane zostały §2 i 4 o treści: „§2. Kto, w zamian za udzielone osobie fizycznej świadczenie pieniężne wynikające z umowy pożyczki, kredytu lub innej umowy, której przedmiotem jest udzielenie takiego świadczenia z obowiązkiem jego zwrotu, niezwiązanej bezpośrednio z działalnością gospodarczą lub zawodową tej osoby, żąda od niej zapłaty kosztów innych niż odsetki w kwocie co najmniej dwukrotnie przekraczającej maksymalną wysokość tych kosztów określoną w ustawie, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. §3. Tej samej karze podlega, kto, w związku z udzieleniem osobie fizycznej świadczenia pieniężnego wynikającego z umowy pożyczki, kredytu lub innej umowy, której przedmiotem jest udzielenie świadczenia pieniężnego z obowiązkiem jego zwrotu, niezwiązanej bezpośrednio z działalnością gospodarczą lub zawodową tej osoby, żąda od niej zapłaty odsetek w wysokości co najmniej dwukrotnie przekraczającej stopę odsetek maksymalnych lub odsetek maksymalnych za opóźnienie, określonych w ustawie.”

Powyższą regulację należy rozpatrywać wespół z przepisami art. 8d pkt 1 ustawy COVID-19 mając na uwadze zasadę jednolitości, spójności prawa oraz racjonalności ustawodawcy, a także wykładnię celowościową w/w rozwiązań prawnych.

W/w okoliczności prowadzą do jednoznacznego wniosku, iż założeniem ustawy o COVID-19 jest, by regulacje w niej zawarte - w okresie obowiązywania wprowadzonych nią przepisów - stosowane były do wszystkich umów, także tych zawartych przed dniem wejścia w życie tej ustawy. Powyższe przepisy Sąd stosuje z urzędu, niezależnie od zarzutów lub ich braku ze strony pozwanej.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż jeżeli wierzyciel zdecydował się dochodzić roszczenia na drodze sądowej i podtrzymał swój pozew w okresie objętym zakresem działania powołanych wyżej ustaw, musiał liczyć się z tym, iż w wyroku wydanym w czasie obowiązywania opisanego wyżej stanu prawnego, uzyska tylko te koszty pozaodsetkowe, które nie wykrócą poza koszty maksymalne ustalone w art. 8 d cytowanej ustawy.

Zgodnie z dyspozycją wyżej przytoczonego przepisu maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2019 r. poz. 1083) dla kredytów o okresie spłaty nie krótszym niż 30 dni oblicza się według wzoru:

$$MPKK \leq (K \times 15 \%) + (K \times n/R \times 6\%)$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

MPKK – maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K – całkowitą kwotę kredytu,

n – okres spłaty wyrażony w dniach,

R – liczbę dni w roku.

W niniejszej sprawie koszty te powinny wynieść zatem maksymalnie 3.896,10 zł, przy założeniu, że całkowita kwota kredytu wynosi 9.990,00 zł, a okres spłaty 1460 dni [(9.990,00 zł x 15%) + (9.990,00 zł x 1460/365 x 6%)].

Pozwany winien zatem zapłacić na rzecz powoda kwotę 13.886,10 zł, składającą się z:

- kapitału w wysokości 9.990,00 zł;
- pozaodsetkowych kosztów w wysokości 3.896,10 zł.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.043,26 zł (stanowiącą różnicę między wyżej wyliczoną kwotą 13.886,10 zł wierzytelności wynikającej z umowy numer nr (...) kwotą 3.597,17 zł wpłaconą przez pozwanego na poczet tej umowy plus odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 08 listopada 2019r. do dnia 18 stycznia 2021r. w wysokości 754,33 zł) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 stycznia 2021 r., natomiast w pozostałej części powództwo oddalił, o czym na podstawie art. 3 ust. 1 – 3 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2019 r., poz. 1083) oraz art. 8d w/w ustawy covid oraz art. 509 k.c. orzeczono w punktach 1 i 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd postanowił na podstawie art. 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia.

Sąd uwzględnił częściowo roszczenie powoda. W konsekwencji powód wygrał proces w około 70 %, pozwany zaś w 30 %.

Powód poniósł w toku procesu wydatki w kwocie 4.617 zł:

- opłata od pozwu 1.000 zł (k. 1 i 49 akt),
- koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł w stawce minimalnej określonej w § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. 2018.265) ;
- opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł(k. 39 akt).

- opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł(k. 50 akt).

Pozwany M. M. poniósł wydatki w kwocie 3.617 zł:

- koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł w stawce minimalnej określonej § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.),
- opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł(k. 80 akt).

W tych okolicznościach uwzględniając zasadę odpowiedzialności za wynik procesu pozwany winien zwrócić powodowi kwotę 3.231,90 zł (4.617 zł x 70 %), powód zaś pozwanemu kwotę 1.085,10 zł(3.617 zł x 30 %).

Uwzględniając powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.146,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (3.231,90 zł – 1.085,10 zł) (pkt 3 wyroku).

sędzia Danuta Kozikowska